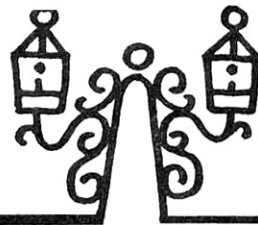

Kaupunginrannan näköaloja

Tuonnoin kertoivat Oululaisille Kalevan asioita seuraavat toimittajat, mitä kaikkea on tapahtumassa Vänmanninsaareissa ja muulla kaarlenaukion tuntumassa, muinaisten paikallisuuksien Ankurikarjan ja Heikolanniemen oikaistuilla ja päällystetyillä rannoilla. Nyt vain kertoivat, eivät ottaneet kantaa. Tuli mieleen, että ei palele päättä, ei ainakaan johtajilla eikä päättäjillä!

”Kukka ei oo’ niin viisas ku’ ihminen — paitti insinööri!” Taisi olla juuri insinööri-johtaja, joka murjaisi: ”Kun Jaatisen monumentaalikeskuksen suunnitelmassa olevan 22-kerroksisen tornin yli ei Pikisaarta näkynyt, niin saari näkyy paljon paremmin 12-kerroksisen tornin yli.” Taitaa insinööri kuvitella, että oululaiset lähitulevaisuudessa leijailevat paikasta toiseen kuin kirjailija **Arvid Lydeckenin** tulevaisuudenihmiset vuonna 2140 tietetarinaan **Tähtimaailmassa:** siivet selässä helikopteria

leikkien. Silloin pääsee tosiaan nopeammin näkemään yli 12. kuin 22. kerroksen! Tällä hetkellä minun kai pitää nousta joko Intiön tai Åströmin ent. vesitorneihin nähdäkseni keskustan ”pilvenpiirtäjien” (Otto Karhin sana!), Vakuutustornin ja SYP:n tornin yli!

En minä insinööreistä tarjota irvailla, oma isäni oli insinööri, jota kaikki pitivät viisaana miehenä. Luulen kylläkin, että hän oli jo syntymäviisas, eikä oppi sitten ojaan kaatanut.

Mikä ihmeen vimma joillakin oululaisilla, jopa avoimkaisillakin muutamilla, on äänkeä kaikki kaupunginrannalle! ”Meritullit” eivät vieläkään ole minulle valjonneet, se suuri kilpalaulanta ehdotuksineen, näyttelyineen pikemminkin vahvasti kielteistä asennettani eli en ole lakanut ihmettelemästä, miksi Keskuslentä pitäisi uhrata talonrakentamiselle.

Jos Vänmanninsaarelle rakennetaan kongressisalit ja

hotellit, syntyy aikamoinen parkkeerausongelma, ainakin näin maallikon ajatuksissa Teknokraatteja parkkeeraus ei tunnu huolestuttavan: kaivetaan Kauppatorin ja Kaarlenaukion alle sellaiset hallit että mahtuu. Ei se tänä päivänä ole lapiomiehistä kiinni. Jos Teatterin kelläriin joskus vuotaa, niin se oli tietysti senaikaisen tekniikan vika. Kirjastonrakentajat tosin ottivat opiksi ja sijoittivat varastot vintille. Mutta nykyrakentajat taitavat jo osata ammattinsa! Kenellekään ei tule mieleen, että saattaisi se pato murtua joskus Oulujoessaakin, ei vain Meksikossa tai Intiassa, Italiassa, Sveitsissä ja Ranskassa. Ilman sotaakin, saati sitten. . .

Ja nyt myös jokisuistossa jo oleva hotelli saisi taas luvan lajenta! Sillä lailla. Nykypäättäjät eivät taida tietääkään, kuinka laajasti Oulussa paheksuttiin sitä, että hotelli salakavalasti ja suuren yleisön melkein huomaamatta ylipäänsä pääsi

nousemaan Heikolanniemelle ja kuinka ankarasti sen pitkittäislaajennusta Rantakadun suuntaan Oulu-seurasta alkaen vastustettiin. Mutta suurfirman suurarkkitehti sanoi, että minkä piirsin sen piirsin. Ja Herra Kaupunki kumarsi. Näin jossain piirroskuvan, eikä se ollut unta, jossa hotelli jo peitti alleen Pökkisenväylän pikkusillalle johtavan kevyenliikenteen tien. Siitä vain!

Totisesti kollega Ritva Latola oli oikeassa huutaessaan äskettäin yleisönosastossa oululaisia ottamaan kantaa. Puhukaa jo nuoremmatkin, mielestäni me vanhat olemme kyllä yrittäneet. Otanevatko meitä enää vakavasti!